

"Kristinuskon pelastaja" luomassa tuhatvuotista valtakuntaa

Kirkko ja Kaupunki (mielipide) 30.7.03

Teologeja ja kirkon johtajia on totuttu pitämään yhteisön avainhenkilöinä. He ovat kantaneet vastuunsa kristikunnan ja länsimaisen kulttuurin taitekohdissa. He eivät ole olleet ohimenevien virtausten heiteltävissä vaan ovat nähneet tulevaisuuteen.

Kirkkopäivien johdoltakin seurakunta odottaa tätä vastuuta. Vastuu näytti muuttuneen huomion tavoitteluksi, kun vieraaksi kutsuttiin piispa, joka väitti itseään kristinuskon pelastajaksi. **John Spong** jauhaa tomuksi kristinuskon peruspilarit, lähetystyö on barbarismia.

Spong väittää silti itseään kristityksi - ja surkuhupaisinta on, että kirkkomme teologi **Matti Myllykoski** allekirjoittaa tämän kristillisyyden! Sponginkin teesit eivät ole mitään uutta, mutta monet romantiikan aikakauden löydöistään humaltuneet teologit loogisina totesivat, että eivät voi enää lukeutua kristityihin, niin myös **Marx** ja **Engels**.

Mikä saa teologin hylkäämään esimerkiksi Jeesuksen sovintokuoleman? Sukupolvemme on kokenut jotain samanlaista kuin mistä saksalaiset pääsivät osallisiksi 1700-luvun lopusta lähtien - onnellisen lapsuuden ja menestyksen. Sponginkin humaltuminen ihmisrakkauden kaikkivoipaisuuteen on verrattavissa tähän romantiikan aikaan. **Hegel** arvioi ihmiskunnan saavuttavan kehityksensä lakipisteen. **Nietzsche** vauhditti ajatusta: "Me olemme luonto täydellistyneenä."

Kun Spong ja joku suomalainen teologi kokevat, että nyt on "rakastettava ja elettävä täysillä", hänen olisi tutkittava aikakauttamme. Miten äkisti rakkaus katoaakaan! Lastenpsykiatrian tilastot, nuorison juurettomuus, vapaan rakkauden, avioerojen ja rajatiedon nopean kasvun tulisi herättää teologit epäilemään "täysillä elämisen" arvoa.

Sponginkin kuva "jumalasta" - peilissä - särkyi jo itsekkyyden puuskasta, vallantavoittelusta, viettien voittaessa tahdon. Alkuseurakunnan aikaan Rooma "rakasti ja eli täysillä" - ja kristityt hoitivat tuota sairasta. Renessanssin rakkauden julistus muuttui heitoksi: "On autuaampaa ottaa kuin antaa". 1800-luvun suuri humallus vaihtui ahdistukseksi 1914 ja 1939. Ihmisen hyvyyteen pohjautuvan marxilaisuuden hedelmiä korjataan Venäjällä vielä pitkään. Eläkäämme täysillä ja rakastakaamme - mutta tietoisina rajallisuudestamme!

Miten Sponginkin teologia haarukoi lautaselleen Jumalan? **Luther** ei moista pinnallisuutta teologiaksi kelpuuttanut. Luomakunta on huimasti enemmän kuin Sponginkin ankkuri, Newtonin mekanistinen maailma. Vain tietoisina persoonallisen Jumalan mukanaolosta voimme yltää moraaliin ilman virkavaltaa. Vain itsekkyytemme ja piilevän pahuutemme tiedostaessamme voimme säilyttää protestanttisen rationaalisuutemme ja lisätä ymmärrystämme tieteessä.

Kirkkopäivien johto kutsukoon raskaan sarjan oppineita ammentamaan rakentavia arvioita elävän Jumalan suunnitelmista ihmiskunnan pelastamiseksi!

Päiviö Latvus
DI, Espoo